

Nr B 195

Av herr Cassel, angående vissa organisations- och anslagsfrågor rörande försvaret.

I silt utlåtande har försvarsberedningen beträffande avvägningen mellan de olika försvarsfunktionerna särskilt pekat på vikten av att effekten vid kustartilleriet icke nedgår på ett sådant sätt att målsättningen för invasionsförsvaret allvarligt påverkas.

I proposition nr 110 vid 1958 års A-riksdag har Kungl. Maj:t tillgodosett detta genom att räkna upp marinens anslag med 20 miljoner kronor samtidigt som angelägenheten av att denna mindre förskjutning till marinens förmån kommer kustartilleriet till godo i sådan utsträckning, att det av beredningen angivna syftet uppnås, särskilt understrukits.

Vi utgår sålunda ifrån att kustartilleriets anslag kommer att ökas med 20 miljoner kronor, vilket torde innebära närmare 20 % ökning. Därigenom skulle denna del av invasionsförsvaret förhållandevis väl kunna tillgodoses, vilket är att hälsa med tillfredsställelse.

Kustartilleriet torde emellertid endast kunna lösa begränsade, i regel lokalt bundna understödsuppgifter. Det är därför naturligt om icke minst de som bor i de mest utsatta landsdelarna alltjämt frågar sig, vilken effekt som man kan vänta sig av invasionsförsvaret. Departementschefen anför i denna fråga bl. a. (prop. 110 sid. 98): »I invasionsförsvaret kommer stora områden, som kan bli hotade, att i ett utgångsläge endast kunna bevakas och därutöver kommer man att tvingas till försvagning av invasionsförsvaret i någon huvudriktning.»

Departementschefens bedömning av de operativa möjligheterna synes vara grundad på 1957 års ÖB-utredningar. Beträffande alternativet Adam betonade överbefälhavaren att det till följd av stridskrafternas reducering icke längre skulle vara möjligt att upprätthålla ett invasionsförsvaret under någon avsevärd tid både av övre Norrland och av Sydsverige. Inom ett av dessa områden måste målsättningen begränsas till ett försvar med rent fördröjande syfte. Delar av landet måste efter hand uppges, även om styrkorna fortfarande är sådana att fördröjningen kan ge en betydelsefull tidsvinst.

Dessa förhållanden måste bedömas synnerligen allvarligt. Hänsyn synes oss därför böra tagas till att en försvarsgrenschef i sitt yttrande över avvägningen angivit en utväg, som utan ändring av den totala kostnadsramen för försvaret skulle möjliggöra att hittills gällande geografiska målsättning

kunde vidmakthållas. Detta skulle kunna ske utan minskning av de stridskrafter ur övriga försvarsgrenar, som i första hand medverkar i invasionsförsvaret.

Vi hemställer,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 110 måtte beakta vad i denna motion anförts.

Stockholm den 3 juli 1958

Leif Cassel

Nr B 196

Av herrar **Cassel** och **Edlund**, *angående vissa organisations- och anslagsfrågor rörande försvaret.*

(Motionen återtagen.)

Nr B 197

Av herr **Nyberg**, *i anledning av Kungl. Maj:ts framställning angående driftbidrag till statens järnvägar.*

(Lika lydande med motion nr B 159 i Första kammaren)

Stockholm den 3 juli 1958

Olaus Nyberg